

[Thorndahl]

kreditfinansieringen, samtidig har været ret talentløs, er der ikke noget at sige til, at byggesektoren efter så mange år – når man ser bort fra byggeeksporten, der jo har nået et imponerende omfang – nærmest ligger i ruiner, og en ruin genopfører man jo ikke fra den ene dag til den anden.

De oplysninger, som boligministeren har givet os i redegørelsen, er et kort resumé af den situation, som byggeriet er blevet bragt i i kraft af den politik, der er blevet ført gennem de senere år. Som det er nu, holdes byggesektoren kunstigt oppe; hovedparten af boligbyggeriet finansieres jo af skatteyderne, og erhvervsbyggeriet har været meget beskedent gennem adskillige år.

Alligevel ved vi, at der er et ret stort behov for både erhvervsbyggeri og privat boligbyggeri, men det er også klart, at de private bygherrer simpelt hen i adskillige år ikke har turdet gå i gang af frygt for fremtiden og på grund af de højder, renten havde nået i kraft af den økonomiske politik, som et flertal i folketinget havde ført.

Men disse skræmmende begrænsninger for beslutninger vedrørende investeringer i byggeriet er jo ved at blive nedbrudt. De positive forventninger til fremtiden er vokset meget betydeligt alene i kraft af, at den socialdemokratiske regering trådte tilbage i september sidste år, og det vil jeg gerne have lov til at sige tak for. Samtidig er renten faldet til et niveau, der ligger langt under det renteniveau, vi havde sidste år, et rentefald, der er opstået bl.a. som resultat af den økonomiske politik, som et flertal i folketinget har ført.

Vi ved, at der er et stort behov for byggeri. Vi ved også – det fremgik af en Observaundersøgelse offentliggjort i Jylland-Posten fra den 18. maj i år – at 80 pct. af befolkningen ønsker at eje den bolig, de bor i. Hvis man tager udgangspunkt i det veldokumenterede ønske, som befolkningens meget store flertal har om at eje deres egen bolig – det kan der være nogle der er uenige i, men det kunne godt være et fornuftigt udgangspunkt i et demokrati – er det jo i virkeligheden en politisk fejl i det hele taget at yde offentlig støtte til opførelse af udlejningslejligheder. I forhold til befolkningens ønske har vi nemlig allerede mindst 400.000 udlejningsboliger for meget, og man kan godt sige, at vi for hver udlejningsbolig, det offentlige støtter, fjerner

os én bolig fra det ønske, som befolkningen boligpolitisk udtrykker.

Dernæst er der en anden oplysning fra Observaundersøgelsen fra den 18. maj, som jeg meget gerne vil videregive og fremhæve. Den viser, at socialistisk folkepartis vælgere for hele 34 pct.s vedkommende ønsker at bo i og at eje et bondehus, og det er langt den største andel for noget parti. Man kan sige, at det karakteriserer SFs boligpolitiske profil gennem dets vælgeres holdninger: at de først og fremmest ønsker at realisere sig selv i et bondehus. Der skal opføres mange bondehuse for at tilfredsstille dette behov, det er selvfølgelig rigtigt nok.

Men jeg synes, at Observas undersøgelse egentlig er meget interessant. Den er formentlig et udtryk for det, man kan kalde den typisk venstreorienterede, fodformede akademikerfamilies landsbyromantik, der slår igennem på sin charmerende usolidariske facon. Jeg synes egentlig, det er vidunderligt, at det parti, der mere end noget andet i dette ting og i øvrigt ønsker offentligt, almennyttigt boligbyggeri gennemført i massevis, først og fremmest af sine egne vælgere karakteriseres ved, at dets eget vælgerkorps ønsker at sætte sig på de dyre og specielle bondehuse.

Det tager nogen tid at træffe beslutningerne inden for bolig- og byggesektoren, inden finansieringerne er blevet undersøgt, inden man har truffet beslutningen, inden man får byggetilladelse, og inden man igen har fået så meget gang i den faktiske opfyldelse af disse beslutninger, at man statistisk beskæftigelsesmæssigt kan registrere det, og jeg vil tro, at det først er om et års tid, vi reelt kan vurdere virkningerne af de ændrede boligpolitiske forudsætninger, som et flertal i folketinget har været med til at skabe.

Det er sådan noget, vi må håbe på viser sig med styrke, og som vi i et vist omfang vel er nødt til at vente på, men der er i hvert fald andre ting, der efter vores opfattelse kan styrke aktiviteten inden for byggesektoren.

Jeg skal blot pege på to af de ting, vi kunne ønske os, og som ret hurtigt kunne styrke aktiviteterne og beskæftigelsen inden for byggeriet. Det ene, vi ønsker os, er en fortsættelse af den liberalisering, der allerede med betydelig styrke er blevet ført igennem af realkreditformidlingen, og det andet, vi kunne forestille os ville være en vældig god ting, er, at man igen forbedrede muligheder-